

Iglo kallast nú Tógv húsið

Eftir at hava átt og rikið tógvhandilin Igloo í miðbýnum í Havn seinastu árin, hefur eigarin nú gjørt av at geva handlinum sítt egna navn – Tógv húsið

Vilmund Jacobsen

Tógvhandilin Igloo í Sverrisgøtu 19 í Havn hefur nú broytt navn til Tógv húsið.

Tað eru trý ár síðan, at Jansy Simonsen yvirtók handilin, og nú helt hon, at tíðin var komin til navnabroyting.

Føroyskt og útlendskt

Høvuðsvørn í Tógv húsinum er, sum nýggja navnið eisini sigur, tógv og alt til hondbinding.

– Vit hava føroyskt tógv frá Snælduni og Sirri, og vit hava eisini nógv útlendskt tógv - til øll endamál.

Jansy Simonsen sigur, at handilin selur tógv, stokkar og annað tilhoyr til binding.

– Eisini havi eg umboð upp á norska tógvmerkið Gjestal, Dale og Du Store Alpakka.

Hon sigur, at síðan tey yvirtóku handilin, hefur hon ikki minst lagt seg eftir at hava tógv, sum bara Tógv húsið hefur.

– Sjálv havi eg altíð bundið nógv, og eg haldi, at ein slíkur handil eisini

Tógv húsið er ein spennandi og forvitnisligur handil í hjartanum í Havn

eigur at vera forvitnisligur og øðrvísi í sínum úrvali. Ein stórir partur av úrvalinum var ikki her, tá eg keypti.

Jansy Simonsen sigur, at sum eigari av handli við vørnum til tað handaliga,

heldur hon tað eisini vera umráðandi, at handilin mennist og flytir seg.

– Neyðugt er at fylgja við, hvat rørist á hesum marknaðinum, bæði her heima og uttanlands, leggur hon

aftrat.

Ymiskt at síggja

Í Tógv húsinum eru ymisk bundin pløgg at síggja, sum kunnu geva við-

skiftafólki íblástur.

– Eg haldi tað vera umráðandi, at viðskiftafólk kunnu síggja, hvussu ymisku sløgin av tógvi síggja út í bundnum pløggum. Tí havi eg lagt meg eftir at binda pløgg til íblástur fyri vitjandi í handlinum.

Jansy vísir á, at nú handilshølini eru dagførd, og húsin annars eru sett í góðan stand, er ikki óhugsandi, at hon, sum tíðin gongur, kanska fer at hava bundin pløgg til at selja í handlinum.

– Men, fyribils bindi eg bara til framvísan og íblástur til míni viðskiftafólk, leggur hon aftrat.

Eisini á facebook

Tógv húsið í Sverrisgøtu 19 er opið frá mánadegi til og við hósdag frá klokkan 11 til 17.30, fríggjadag frá klokkan 11 til 18, og leygardag er opið frá klokkan 11 til 16.

– Tey, sum hava hug at fregnast um okkara útboð, eru vælkomn at ringja á tlf. 315264, og vit eru eisini á facebook undir navninum - Tógv húsið, sigur fryntligi handilseigarin, Jansy Simonsen.

Skaparin úr Gróttinum

Ein, sum er kreativur, er skapandi, og Steintór Rasmussen hefur verið skapandi sum fáur, nú tímaglasíð hefur hefur talt 55 ár í niðaru helvtina av glasinum. 400 síður eru prentaðar upp undir jól í ár, sum vísa brotpeittir úr hesum skapandi í bókini "Lívið er mítt listaverk".

Tað eru trý ár millum okkum, og eg eri eldri, og bókini er hugvekjandi fyri meg, tí eg eri ein partur av høvuðshendingunum, standi bert á einum øðrum stað enn høvundurin, síggi tingini frá ikki akkurat sama vinkli, og tað sær ongín.

Her er talan um ævisøguligar endurminningar, sum verða settar inn í søguna, sum gongur fyri seg kring okkum og uttanfyri okkum, uttan fyri landoddarnar.

Tað er altíð spennandi at sleppa at kaga inn í lívið hjá einum rithøvunda og tí er ævisøgur ella endurminningar hugtakandi. Tær kunnu eisini vera vónbrótandi, tí vit hava tað við at gera okkara egnu søgu um persónar, og tá vit nú hoyra, hvat høvundurin sjálvur leggur í eina søgu, so er ikki altíð samljóð millum tað vit sjálvi tulka og tað høvundurin hefur langt til grund.

Eg eri ikki maður fyri at meta um bókmentaliga virði í eini ævisøgu, tað kann so ongantíð gerast til annað enn mín meting, men eg kann geva eina meting av einum tíðarskeiði, sum eg sjálvur havi upplivað og her er Steintór neyvur og rættuliga sannur.

Fyri meg vil Steintór altíð standa sum skapandi ódnin aftanfyri tónleikaliga nýbrotið Frændur, og teirra fyrsta útgáva, sum kom út fram í móti miðjuni av áttatiárunum í farnu øld. Her var veruliga talan um nýbrot, sum talaði til hjartað. Nýggir tónar, nýggir sangir, ungdómsins vreiði og uppreistur og ein deiliga óbúgvinn og barnslig tilgongd til lívið. "Hundurin brúni" gjørdist eitt "hitt" langt út yvir tað vanliga í føroyskum høpi. Og fyrst og fremst, tí talan er um eitt knallgott lag, evnað av Steintóri og síðan teksturin, sum í føroysku málbúna lýsir klassamunin, nakað sum upptók okkum vinstrahallu uppreistrarsinn-aðu, sum so fegin vildu ganga aðrar leiðir, enn undan varð slóðað.

Steintór fer í bókini aftur um yrkingarnar, eini hundrad í tali. Yrkingar, sum vit hava gjørt okkum okkara egnu tankar um, ið eru eins berættigaðir og hansara egnu. Og forvitnisligt er at síggja, hvussu hann sjálvur kelar fyri sínum yndisbørnum í teksti.

Steintór er 55 ár, eg eri 58 ára gamal, vit hava góðar 1200 felags vinir á facebook. Vit hava nógv til felags og serliga tíðina vit hava livað. Og tibetur eru vit ymiskir. Meðan Steintór eksploderaði í áttatiárunum í kreativiteti, stríddist eg við at gerast vaksin og stýra lívinum og nú tori eg at skriva, at eg næstan øvundaði honum, at hann fekk so nógv frá hondini. Men sjálvt í øvund kendi eg stóra gleði av tí hann fekk frá hondum.

Tónleikur og orð hava tað við sær, at tey finna leið inn í sinnið og har liva tey sítt egna lív og tey verða tikið fram og viðgjørd av heilanum, tí stóru telduni, sum enn ongín mannagjørd telda kann kappast við og í hesi telduni hefur tónleikurin livað, síðan eg hoyrði hann fyrstu ferð. Hann er slitsterkur og dygdargóður og fyri meg eru Frændur við oddamanninum javnsettir við Kim Larsen, Sebastian og Afzelius og enntá uppreistrarróp longur úti í heimi.

Eg havi undrast hvussu tað ber til, at tónleikur hefur havt gróðrabotn í okkara fiskivinnuhøvuðsstaði, sum er so gjøgnumseyraður av hægri málum sum materialismu og Gudi. Tað er ein sannroynd, at uttan ískoytið innan Klakk hevði føroyskur popptónleikur verið munandi fátækari.

Her norðuri í okkara parti av landinum varð tú ikki roknaður fyri nakkað, uttan at tú sigldi og helst vann gylt av peningi. Og høvundurin tekur hetta fram, tí neyðugt er at fortelja, at hann var nakrar vikur við nótabátinum Durid, fyri at vísa á, at hann eisini er maður og at hann hefur pissað í saltvatn. Eg sigldi eisini sum ungur eitt sindur, og tað var bara fyri at vinna pengar og prógva, at eg eisini var maður. Eg hvørki treivst ella tímdi at vera til skips.

Eitt tað besta eg visti sum smádrongur, var í føðingardøgum at sleppa at hyggja í myndabøkurnar

hjá fólki. Hetta lovar Steintór okkum í bókini. Vit kunnu fylgja høvundanum og lívsbókin vekir nógv hugnalig minnir.

Og vit sleppa eisini at heilsa upp á ungdómsmentorin hjá Steintór, Helle Heinesen, sum fekk stóran týðning fyri ung í Klaksvík og Eysturoynni, ta stuttu tíð hon fekk loyvi at virka, aðrenn krabbamein feldi hana. Rørandi at lesa um hetta sterka vinarband.

Eg lesi bókina hjá Steintór sum eina ávegis søgu og tað skuldi ikki undrað meg, um vit fáa eina líkandi søgu aftur at frá hansara penni um eini 20 ár. Virkin er hann sum fáur og hefur dirvið at skapa.

Steintór er ein íblástur, tí hann torir at vera tann hann er og hann er ikki bangin fyri at ganga nýggjar leiðir. Soleiðis skuldu øll verið.

Eina fullkomna ævisøgu um Steintór mugu onnur skriva, men hetta er frískligt, sum 55 ára gamal, at luta lívið á hendan hátt fyri almenninginum. Tað er djarvt av Steintóri. Tann fullkomna bókini er ikki skrivað enn, men eg keddi meg ikki at at lesa um Steintór og vinirnar, um kærleika og frið og so sjálvandi eitt sindur av lívsins døkku síðu eisini.

Jústinus Leivsson Eidesgaard